one of the three topics included by the Buddhas under the category of निरूप, the other two being प्रतिसंख्या-निरोध wilful destruction, as of a jar by a mallet, and आकार the ethereal element.

अप्रतिहत a. 1 Not obstructed or impeded, irresistible; हतान पुत्रान् K. 62; अस्मद्गृहे पितः Pt. 1 free to move; तोयस्येवाप्रतिहतरयः U. 3. 36; जृम्भतामप्रतिहतप्रसरमार्थस्य कोघन्योतिः Ve. 1. -2 Unimpaired, unmarred, unrepulsed, unaffected, at home in every respect; सा बुद्धिरप्रतिहता Bh. 2. 40; Pt. 5. 26; so चित्त, पमन्स. -3 Not disappointed. -4 A kind of deity; अपराजित-अप्रतिहत-जयन्त-केग्रयन्त-कोष्ठकान् ... पुरमध्ये कार्येत् Kau. A. 2. 4. -Comp. -तेत्र a. of unimpaired eyes. (-त्रः) N. of a Buddhist deity.

अप्रतीक a Without parts or body, epithet of Brahman.

अप्रतीत a. 1 Not pleased or delighted; को न्वनेनाप्रतीतेन (संप्रीयत) Rām. 2. 48. 20. -2 Unapproached; unassailable. Av. 7. 25. 1. -3 Unopposed. -4 (In Rhet.) Not understood or clearly intelligible (as a word), one of the defects of a word (राज्ददोष); अप्रतीतं यत्केवले सास्त्रे प्रसिद्धम् K. P. 7, i. e. a word is said to be अप्रतीतं if it be used in a sense which it has in particular classes of works only (and not in general or popular use); e. g. सम्यग्ज्ञानमहाज्योतिर्दिलिताशयताज्ञषः (where आञ्चय = वासना occurs in Yogaśāstra only).

अप्रताितः f. Unintelligibleness; mistrust.

अप्रतुतः 1 Want of weight. -2 Want, necessity.

अप्रत (प्रदत्त) Not given away. –ता A girl, one not given away in marriage.

अप्रत्यक्ष a. 1 Invisible, imperceptible. -2 Unknown. -3 Absent. -Comp. -शिष्ट a. not distinctly taught.

अप्रत्यय a. 1 Diffident, distrustful (with loc.); बलवदिष शिक्षितानामात्मन्यप्रत्ययं चेतः S. 1.2. -2 Having no knowledge. -3 (In gram.) Having no affix. -यः 1 Diffidence, distrust, disbelief, doubt; क्षेत्रमप्रत्ययानाम् Pt. 1.191. -2 Not being understood. -3 Not an affix; अर्थवद्धातुरप्रत्ययः प्रातिपदिकम् P. I. 2. 45. -Comp. -स्थ a. (in gram.) not pertaining to an affix.

अप्रत्यत a. Not attacked.

अप्रदक्षिणम् ind. 1 From the left to the right. -2 unfavourable; निमित्तानि च भूयिष्ठं यानि प्रादुर्भवन्ति नः । तेषु तेष्वभिपन्नेषु लक्षयाम्यप्रदक्षिणम् ॥ Ram. 6. 104. 17.

अप्रदुग्ध a. Ved. Not milked completely. आ घेनवे अप्रदुग्धाः Rv. 3. 55. 16.

अप्रधान a. Subordinate, secondary, inferior; आवां तावदप्रधानी H. 2. नम् (ंता, ंत्वम्) 1 Subordinate or secondary state, inferiority. -2 A secondary or

subordinate act. (The word অস্থান usually occurs in the neuter gender either by itself, or as an attribute to a noun, or as last member of comp.)

अप्रघृष्य a. Unconquerable, invincible; यदाश्रौषं भीष्म-मत्यंतशूरं हतं पार्थेनाहवेष्वप्रधृष्यम् Mb.; यस्याप्रधृष्यः प्रभवस्त्वमुचैः M. 5. 17.

अप्रपद्नम् Ved. A bad place of refuge.

अप्रम a. 1 Obscure, dull. -2 Mean.

अत्रमु a. 1 Wanting power, not powerful. -2 Having no power or control over, unable, incompetent; with gen. or loc.; आशताऽत्राकर्तमन पदात्यप्रभुः Rv. 9. 73. 9.

अप्रभृतिः f. Little effort.

अप्रमत्त a. Not careless or inattentive, careful, attentive, vigilant, watchful; अप्रमत्तो बले कोशे दुर्गे जनपदे तथा। (भवेथा:) Rām. 2.52.72; 3.33.20; युक्तश्रेवाप्रमत्तश्र परि-रक्षेदिमा: प्रजा: Ms. 7.142.

अप्रमद् a. Devoid of festivities, sad, joyless; Bk. 10.9.

अप्रमाद a. Careful, vigilant, cautious, steady. —दः Care, attention, vigilance. —दम् ind. Carefully, attentively, uninterruptedly.—ता The state of being cautious; शौचाकोधाप्रमादता Y. 3. 313. —दिन् a. careful; तस्मै मां ब्रुहि विप्राय निधिपायाप्रमादिने Ms. 2. 115.

अप्रमय a. Imperishable; unlimited (अप्रमेय).

अप्रमा Incorrect knowledge (opp. प्रमा q. v.).

अप्रमाण a. 1 Unlimited, immeasurable, boundless:
-2 Without authority, proof or weight, unauthorized.
-3 Not regarded as an authority, not trustworthy;
आजन्मनः शास्त्रमशिक्षितो यस्तर्याप्रमाणं वचनं जनस्य ई. 5. 25.
-णम् 1 That which cannot be taken as authority in actions; i. e. a rule, direction &c. which cannot be accepted as obligatory. -2 Irrelevancy. -Comp. -आमः,
-गुमः (pl.) 'of unlimited lustre', N. of a class of deities (with Buddhists). -विद् a. not conversant with evidence, or incapable of weighing evidence.

अप्रमायुक a. [प्र-मि-उण् आत्वे युच् , स्वार्थे कन् T_v .] Not dying suddenly, very long.

अप्रमित a. 1 Not measured, unlimited. -2 Not proved or established by authority.

अप्रमूर, Ved. अप्रमूचिंछत a. Not foolish, prudent, wise; ते अप्रमूरा महोभिः Rv. 1.90.2.

अप्रमुष्य a. Indestructible, unassailable (अनाध्य); सुदामन् तद् रेक्णो अप्रमृष्यम् Rv. 6. 20. 7.

अप्रमेख a. 1 Immeasurable, unbounded, boundless; भहिमा; येषां वेद इवाप्रमेयमहिमा धर्में वसिष्ठो गुरुः Mv. 4.30.-2 That which cannot be properly ascertained, understood, &c.; inscrutable, unfathomable (of person or thing);